

sig om mange Tusinder. Derfor tror jeg, at der var Grund til hurtigst mulig at skride til Afhjælpning af de værste Skavanker ved Skattelovene, medens vi saa forbereder Materialet til en grundig og radikal Omformning. Den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at det ikke kan hjælpe at diskutere dette Forslag. Deraf faar Skatteyderne ingen Hjælp. Det er rigtigt nok. Men det er jo ganske vist den højtærede Indenrigsministers og Flertallets Fejl, hvis det kun bliver en Diskussion, der ikke sætter Frugt i en Afstemning for saadanne Lempelser og Ændringer i Skattelovene; at man allerede nu ved den næstkommende tredje Ligning kunde komme bort fra de værste Skavanker. Jeg er heller ikke sikker paa, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at vi ikke kunde naa længere end dertil, hvor vi i dette Øjeblik ere, og at det var nødvendigt at afvente dette Materiale. Det blev allerede lovet os i Efteraaret 1903 og kunde sikkert være fremskaffet hurtigere, saaledes at det nu forelaa endelig bearbejdet.

Men jeg synes, at den Interesse, der straks viste sig fra Venstres Flertals Side, for hurtigst muligt at komme til en Revision af Skattelovene, efterhaanden har tabt sig noget. Jeg erindrer saaledes om, hvor hurtig til Bens den nuværende Finansminister var, da han som Redaktør af sit bekendte Aalborg Blad i Foraaret 1904 fik Efterretning fra nogle Landsogne i Nørrejylland om, hvor frygtelig galt det var med de nye Skatter efter Skattelovens Gen-nemførelse. Da der kom Meddelelse om, at disse Skatte love virkede ganske forrykt, at de store Godsejere og andre store Ejendomsbesiddere fik vældige Afslag, medens Smaakaarsfolk fik en betydelig Forøgelse af deres Skatter, var den nuværende Finansminister overordentlig hurtig til i sit Blad at skrive, at vi øjeblikkelig maatte have en Revision, og at man allerede i næste Rigsdagssamling maatte se at afhjælpe disse Skavanker. Men saa fandt man i Sommerens Løb forskellige Fif og Fortolkninger, hvorved man søgte at komme bort fra Skattelovene, og efterhaanden synes Iveren fra Regeringens og dens Flertals Side at være blevet afkølet noget. Jeg tror som sagt, at dette Materiale allerede nu kunde have været fremskaffet. Naar den højtærede Indenrigsminister sagde, at f. Eks. en Række Købstæder havde svaret enten uvilligt eller slet ikke, saa har man sagt mig fra sagkyndig Side ude i Byraadene, at Spørgsmaalene vare affattede saaledes, at de

mange Gange ikke vare til at svare paa. Det er jo ikke altid Svarerens Fejl, naar man ikke svarer. Spørgsmaalene kunne være stillede saa vanskeligt, at de ikke ere til at svare paa.

Vi trænge aabenbart i en ikke fjern Fremtid til en grundig Reform, til en radikal Omdannelse af Skattelovene, og de to bærende Principper deri maa, saa vidt jeg kan se, være disse, at Ejendomsskylden omdannes til en Grundværdiskat, og at den kommunale Skatteligning i ethvert Tilfælde bliver lige saa retfærdig, som den kunde være efter den gamle bestaaende Tilstand, før vi fik de ny Skatte love. I den Retning tror jeg, at Arbejdet maa gaa for en grundig Omdannelse af Skattelovene, altsaa paa Grundlag af Grundværdiskatten. Vi bør saa samtidig gennemføre det Forslag, som allerede blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) i Skattekommissionen, og som senere blev taget op fra vor Gruppe her i Salen, om en Værdistigningsskat og saa bør København naturligvis drages med ind derunder. Men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da den højtærede Indenrigsminister allerede i Efteraaret lovede hurtigst muligt at tage en Forhandling op med København om en Omformning af vor kommunale Beskatning, saaledes at vi ogsaa i København fik Ret til en stigende Skala. Det er ikke alene os, der lide under, at vi ikke have en saadan stigende Skala, men ogsaa Landet og Provinserne lide i høj Grad derunder. Jeg har paa mine Rejser rundt omkring i Provinserne, baade fra det ene og andet Sted hørt stadige Klager over den lavere Skatteprocent i København, der gjorde København til et virkelig stort Skattely for de velhavende og højtbeskattede. Det er mig ubegribeligt, at Provisrepræsentanterne og Landboerne fra Højre og Venstre ikke hurtigst muligt komme og forlange, at København hurtigst muligt skal have Ret og ogsaa Pligt til at indrette en lignende stigende Skala som den, man har ude i Købstæderne og paa Landet. Den er ogsaa der for lav, men sammenlignet med den i Købstæderne og paa Landet er Københavns Skatteprocent meningsløs lav og skader i Virkeligheden alle derude. Det er et af de mest svage Punkter paa vore Skatte love. Det er et af de Punkter, hvor Landbopartiet her og dets Regering har drevet det allerværste Københavneri. Det har altid forundret mig, naar det nu ledende Parti har bebrejdet det nydannede